

PŘEČEKAJE VŠIE ZLÉ STRÁŽE

puojduť k milé hrdlo váže.
Svuj kuoň pustím po dúbravě,
sám s ní sedu rozmlúvaje.

Již práčkové zhuoru vstali,
vzhuoru vstavše zazpívali,
zazpievavše pryč letěli,
mě smutného zde nechali.

Tiem zpjeváním, tiem voláním
ubudichu krásnú pani.
Když sej ze snu probudila,
ke mně mile promluvila

a rúk: „Brachku, čas jest vstáti,
skóroť bude již svítati.
Den se blíží, ten já znaji,
vše zlé stráže vzhuoru vstávají.“

Rozlúčenie mezi náma,
kvetníčkóm radost dána.
Protož, milá, buď važ věrná,
žádný zlý sok mezi náma!

ŠLA DVA TOVARIŠE

v jedno miesto tíše.
Mile je přivítali,
dobrá slova dali.

Dobrá slova davše
dobře položili,

jednoho na ruce
druhého na loži.

Tuť sta spolu hrála
do třetí hodiny:
„Obratíž se ke mně
svým líčkem červenými!“

„Tohoť neučiním,
musíš pryč ode mne;
již denička zchodí,
musím pryč od tebe.“

„Jižť musím od tebe
s velikú žalostí.

Rač tě Buoh žehnati,
muoj milý pane!“

„Skuoro-li se vrátíš
na zelenú travu?“

„Já se k tobě vrátím
na každú hodinu.“

MILÝ JASNÝ DNI, KTERAKS MI UKVAPIL,

žes tak falešného kvetníčka zbudil!

Den drží ustavenie své
tu, kdež bydlí spolu milých dvě.

Všemohúcí Pane Bože,
račiž jich býti obú strážel!

Od východu slunce větrík povějuje,
přes hory dma horami se chvěje,